

Indtægten, saaledes at Skatteindtægten kan blive den virkelige Indtægt med et Plus af større eller mindre Omfang. Det forekommer mig indlysende, at Grundlovens Aand og Mening er den, at naar der er gennemført en Skatteindtægt efter almindelige eensartede Regler, gjældende for alle Landets Kjøbstæder, bliver den at benytte som Grundlag for Valgretten. — Der er af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) stillet et Ændringsforslag, som jeg fuldstændigt maa slutte mig til og gjøre til mit, idet jeg selv vilde have stillet det, dersom det ærede Medlem ikke isorveien havde gjort det. Det Ændringsforslag, hvortil jeg sigter, findes paa Afstemningslisten under Nr. 124 og gaaer ud paa at bortføre den større Halvdeel af det første Stykke af Lovudkastets § 5. Jeg er vel i Tvivl om, hvorvidt det ærede Medlems Grunde til at stille dette Forslag have været ganske de samme som de, jeg har til meget varmt at anbefale det; men i selve Forslaget samstemme vi fuldstændigt. Jeg maa blandt Andet henviser til, at det Stykke af § 5, som her er foreslaaet at skulle udgaae, indeholder Bestemmelser om, at man kan tilveiebringe en Skatteindtægt ikke alene ved Fradrag — hvad der er gammelt og bekjendt —, men ogsaa ved Tillæg, og det vel at mærke af aldeles ubestemmeligt Maal. Efterat man da paa denne noget usædvanlige Maade er kommen til en Skatteindtægt, staaer det Communen frit for efter den i samme brugelige Fremgangsmaade at paaligne Procenterne eller Portionerne, men denne Fremgangsmaade kan jo være den, at Skatteindtægter under et vist Beløb fuldstændigt falde bort, at Skatteindtægter af noget større Beløb blive reducerede o. s. v., saaledes at der altsaa meget let kunde finde en idetmindste to Gange gjentagen Reduction af Indtægten Sted. — De Ændringsforslag, som ere stillede til § 5, ere jo, sammenlignede med de øvrige, af meget mindre Betydning, og jeg skal ikke trætte det ærede Thing med Bemærkninger til dem, saa meget mindre, som jeg ikke finder nogen Anledning til at modsætte mig dem.

S. A. Hansen: Naar den høitærede Indenrigsminister vilde udtale sig idag, saaledes

som han har gjort, saa skal jeg ikke nægte, at det har glædet mig, at det er skeet, førend jeg fik Ordet, thi Sagens Stilling er jo væsentlig forandret, efterat vi nu have hørt den høitærede Minister. Jeg skal imidlertid med det Samme erklære, at det høiligt har overrasket mig at høre Indenrigsministeren udtale sig saaledes idag. Det Communallovsubvalg, hvoraf jeg er Medlem, og for hvilket jeg har den Ære at være Formand og Ordfører, har ogsaa med Hensyn til de Paragraffer, hvorom der her er Tale i den foreliggende Lov, haft en Conference med den høitægtede Indenrigsminister, og Udvalgets samtlige Medlemmer fik det Indtryk af denne Conference, at Ministeren ikke bestemt vilde modsætte sig de Bestemmelser, der indeholdes i de her omhandlede Paragraffer. Vi fik det Indtryk, at han hellere vilde have en særlig Lov for dette Skatteforhold, men han erklærede ikke, at han vilde modsætte sig, at disse Bestemmelser kom ind her. Den høitærede Minister talte kun om, hvad han hellere vilde, men ikke om, hvad han bestemt ikke vilde. Jeg kan erklære for Communallovsubvalgets Vedkommende, at havde den høitærede Minister udtalt det Samme til os dengang, som han har udtalt idag, da vilde meget Arbejde og megen Tid have været sparet; thi da vilde, som ærede Medlemmer vel kunne tænke, al den Tid, der er medgaaet, for i Udvalget at forhandle netop om disse Paragraffer, have været bespart (Indenrigsministeren: Maa jeg bede om Ordet?), og da vilde Udvalgets Betænkning kunne have ligget for langt tidligere. Det er, som sagt, derfor en fuldstændig Overraskelse, som den høitærede Minister har berebet mig, idet jeg ikke kunde ane, at han saa bestemt vilde udtale sig imod, at disse Bestemmelser bleve optagne i de to Communallove. Saaledes som Sagen nu ligger for, har denne Behandling jo, saaledes som jeg bemærkede, tabt endeel af sin Betydning for disse to Loves Vedkommende, men jeg gaaer dog ud fra, at det ikke vil kunne være længe, førend vi maae komme til at behandle dette Spørgsmaal paany, maastee under en særlig Lov, og da mener jeg, at de Forhandlinger, som her maatte blive førte om dette Spørgsmaal, ikke kunne anses for spildte, da det nu